

Sygn. akt IV KZ 7/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Steckiewicz

w sprawie **M. D.**

skazanego z art. 229 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt VI Ka (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt VI K (...) i doręczenia odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem, w celu wniesienia kasacji

p o s t a n o w i l :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 stycznia 2017 r., działając z upoważnienia Prezesa Sądu Okręgowego w G., Przewodniczący VI Wydziału Karnego – Odwoławczego, na podstawie art. 457 § 2 w zw. z art. 422 § 1 i 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku skazanego M. D. o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 października 2016 r., sygn. VI Ka (...). W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia wskazano, że przedmiotowy wniosek wniesiony został po terminie przewidzianym w art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany M. D. , podnosząc że złożenie wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu odwoławczego w ustawowym terminie

było niemożliwe z uwagi na to, że przebywał w Hiszpanii, gdzie w dniu 26 października 2016 r. został zatrzymany przez tamtejszą Policję.

Rozstrzygając o zażaleniu Sąd Najwyższy uznał je za bezzasadne z następujących powodów.

Zgodnie z art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem należy złożyć w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. Niedochowanie terminu zawitego, a takim jest termin z art. 524 § 1 k.p.k. powoduje nieskuteczność czynności procesowej.

Wyrok Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie zapadł w dniu 25 października 2016 r. Stosownie zatem do dyspozycji art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. w zw. z art. 123 § 1 k.p.k., od tej daty liczył się siedmiodniowy termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie jest, że stosowny wniosek skazanego dotyczący tej materii wpłynął do Sądu Okręgowego w G. w dniu 19 grudnia 2016 r. (data złożenia pisma w administracji Zakładu Karnego w W., k. 1057, t. VI), a zatem po upływie terminu określonego w art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k.

Należy podnieść, że jakkolwiek skazany nie uczestniczył w rozprawie apelacyjnej przed Sądem Okręgowym w G. w dniu 14 października 2016 r. (k.1030) i nie był obecny na ogłoszeniu wyroku w dniu 25 października 2016 r. (k.1031) to korzystał z pomocy obrońcy, który – jak wynika z protokołu rozprawy – potwierdził, że M. D. znał termin rozpoznania apelacji. Tym samym skazany, będąc prawidłowo zawiadomionym o terminie rozprawy apelacyjnej i nie stawiając się na niej, sam zrezygnował z możliwości uzyskania bezpośrednio od Sądu pouczenia w przedmiocie sposobu i terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Zażalenie wniesione przez skazanego nie dostarczyło zatem żadnych argumentów odnoszących się do kwestii przekroczenia terminu. Na marginesie jedynie wspomnieć należy – jak słusznie stwierdza się w zaskarżonym zarządzeniu – że powołana przez autora zażalenia okoliczność jego zatrzymania przez Policję w dniu 26 października 2016 r. na terenie Hiszpanii (w aktach sprawy brak potwierdzenia tego faktu – uwaga SN) w realiach niniejszej sprawy nie może

stanowić podstawy do uchylenia przedmiotowego rozstrzygnięcia. Z art. 422 § 2a k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. wynika bowiem, że wyrok podlega doręczeniu z urzędu tylko oskarżonemu pozbawionemu wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie na termin rozprawy – nie był obecny na ogłoszeniu wyroku. Tego rodzaju sytuacja nie zaistniała natomiast w przedmiotowej sprawie, skoro skazany M. D. nie tylko korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, ale i w dacie wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy w G.– jak sam przyznaje we wniesionym środku odwoławczym – przebywał na wolności. W takiej zaś sytuacji M. D. winien złożyć wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku po myśli art. 457 § 2 k.p.k., wskazując w nim, czy wniosek ten dotyczy całości wyroku czy też na przykład rozstrzygnięcia o karze (art. 422 § 2 k.p.k.).

Uwzględniając powyższe, a tym samym nie znajdując podstaw do podważenia merytorycznej trafności zaskarżonego zarządzenia, orzeczono jak na wstępie.